

१ रुहः-रोहः, प्ररुहः-प्ररोहः, २ पाणिरुहः^A-भूरुहः-उर्वारुहः-शिरोरुहः-सरोरुहम्;
 ३ न्यग्रोधः, ४ वीरुत^B, ५ विरोही-रोहिणी, ६ रोहणः, रोपः-रोहः,
 ७ धान्यरोपी, रुक्षुः-रोरोहः;
 रोदव्यम्, रोपयितव्यम्-रोहयितव्यम्, रुक्षितव्यम्, रोरुहितव्यम्;
 रोहणीयम्, रोपणीयम्-रोहणीयम्, रुक्षणीयम्, रोरुहणीयम्;
 रोद्यम्, रोप्यम्-रोद्यम्, रुक्ष्यम्, रोरुद्यम्;
 इष्पद्रोहः-द्वरोहः-सुरोहः; — — — —
 रुद्यमाणः, रोप्यमाणः-रोद्यमाणः, रुक्ष्यमाणः, रोरुद्यमाणः;
 रोहः, आरोपः-रोहः, रुक्षः, रोरुहः;
 रेदुम्, रोपयितुम्-रोहयितुम्, रुक्षितुम्, रोरुहितुम्;
 रुदिः, ८ रुदिः,

1. 'ज्वलितिक्षन्तेभ्यः—' (3-1-140) इति कर्तरि वैकलिको जप्रत्ययः। जप्रत्यय-पक्षे रोहः इति सम्पत्यते। तदमावपक्षे 'इगुपधज्ञा—' (3-1-135) इति कप्रत्यये रुहः इति भवति। रुहः=मृगविशेषः।
2. 'सुपि स्थः' (3-2-4) इत्यत्र, 'सुपि' इति योगविभागात् पाण्डादिषु सुबन्तेषु य-पदेषु कर्तरि कप्रत्ययः। अत्र 'इगुपध—' (3-1-135) इति कप्रत्यय इति प्रक्रियाकौमुदी। तत्र निश्चपदाधिकारात् चिन्त्यमिदम्।
3. न्यक् रोहतीति न्यग्रोधः=वटवृक्षः। बाहुलकात् कर्तरि घञ्। न्यद्वकादिषु (7-3-53) पाठात् धातुहकारस्य धकारः।
4. विविधं रोहतीति वीरुत्=लता। 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' (3-2-178) इति किपि, न्यद्वकादित्वात् (7-3-53) हकारस्य धकारः। 'अन्येषामपि दृश्यते' (6-3-137) इति दीर्घः।
5. विशेषेण रोहतीति विरोही तृणादयः। तदर्द्धिणि गिनिः। केवलाणिनिप्रत्ययेऽपि रोही इति भवति। तदन्तात् स्तियां नान्तत्वेन छीषि रोहिणी इति।
6. नन्यादित्वात् (3-1-134) कर्तरि ल्युः। रोहणः=रत्नपर्वतः।
7. धान्यानि रोपयतीति धान्यरोपी। ज्ञन्तात् गिनिः।
8. संज्ञायां किंच। ढत्वष्टुत्वदलोपदीर्घः यथालक्षणमिह बोध्याः।
- A. 'पीने भट्स्योरसि वीक्ष्य भुग्नात् तनुत्वचः पाणिरुहान् सुमध्या।' भ.का.11-8.
- B. '.....वीरुत्तिर्भृङ्गकुलैररंसीत्॥' वा. वि. 3. 17.